

Els Nuisker: verbinder

DIEMEN - In januari dit jaar opende inspiratiecentrum El'sina haar deuren in de oude pastorie van De Ontmoeting. Als je initiatiefneemster Els Nuisker (56) vraagt wat haar functie nu precies inhoudt, blijft het even stil. Dat is moeilijk in enkele woorden te vervatten namelijk. Al weet ze heel goed wat haar doel is in dit voor Diemen unieke centrum: verbinding en reflectie.

tekst Ingrid van Vlijmen
foto's Christian Pfeiffer

Wanneer ben je in Diemen komen wonen?

"In 1990 zijn we hierheen verhuisd vanuit Amsterdam-Zuid. Daar ben ik geboren en na mijn verdere jeugd in Buitenveldert te hebben doorgebracht, na mijn trouwen weer gaan wonen. Ik werkte al op de Prinses Margrietschool, die er nu niet meer staat. Onze kinderen zaten in de leeftijd van 10-12 jaar en de Rivierenbuurt veranderde in die tijd heel erg, waardoor we zochten naar een andere omgeving in de buurt van Amsterdam. Zo zijn we hier terecht gekomen."

Voelde je je snel thuis in Diemen?

"Nou, ik moest wel even wennen. Ik was in de Rivierenbuurt ook altijd erg actief geweest. Ik zat in de wijkraad en gaf 15 jaar les op de Zuiderschool. Het was een bijzondere buurt. Veel mensen hadden in de oorlog in het verzet gezeten en er was veel gebeurd. In het wijkcentrum waar ik werkte kwamen bijzondere persoonlijkheden. Ik heb daar heel veel geleerd. Nu voel ik me hier echt helemaal thuis, al vind ik het ook heerlijk dat je zo met de trein of de tram op de Dam of in 't Gooi staat. Maar ik ben altijd weer blij als ik hier terug kom. Ik vind het heerlijk om veel mensen te kennen en op straat een praatje te maken. Als het aan mij ligt, blijf ik hier altijd."

Vertel eens iets over de tijd bij de Prinses Margrietschool?

"Via een vriendin uit de Rivierenbuurt die er al werkte, kwam ik er

leider. Dat laatste heb ik alleen de laatste vijf jaar gedaan, toen mijn kinderen de deur uit waren. Dat is namelijk een hele grote taak."

Maar een paar jaar geleden besloot je uit het onderwijs te stappen.

"Ik heb 35 jaar in het onderwijs gezeten en toen was het op eigenlijk. Het was natuurlijk een enorme stap om afscheid te nemen van een hele grote liefde: het onderwijs. Je vereenzelvigd je helemaal met zo'n beroep. Ik zei altijd: 'mama en juf, dat zijn mijn eretitels'. Maar het ging niet meer met de passie en de inzet waarmee ik altijd had gewerkt. Ik zou meer willen en kunnen, maar dat lukte niet. Ik wilde absoluut niet negatief worden, dus moest ik me losmaken. Het indienen van mijn ontslagbrief was echt een opgave. Tijdens een studiereis naar Finland zag ik het verschil met ons onderwijssysteem. Er was een boel reflectie en rust weg in Nederland, merkte ik. Ik heb geprobeerd iets van die rust die ik in Finland zag ook weer hier in de school terug te brengen en daar was ik ook heel moe van. Toen ontstond het idee dat er een plek zou moeten komen in Diemen waar mensen terecht kunnen voor rust en bezinning om weer met hernieuwde energie door te kunnen gaan. Ik ben altijd met enorm veel plezier en met hart en ziel juf geweest. 'Als ik weer moest kiezen, werd ik weer juf', heb ik ook altijd gezegd. Maar nu was het goed zo. Al zou ik het contact met kinderen niet kwijt willen. Ik ben

we heel druk geweest hier in het pand. Tijdens zijn spreekuur hebben we wethouder Grondel op de hoogte gebracht van onze plannen. Hij heeft goed geluisterd en ons enthousiasme onderstreept. Op 17 januari dit jaar opende hij El'sina. En hij heeft gezorgd dat taallessen aan analfabete immigranten hier worden gegeven. Dat waren de eerste gebruikers van het centrum."

Hoe omschrijf je eigenlijk jouw functie? Je zwaait de scepter, maar bent ook heel actief betrokken bij activiteiten in El'sina.

"Ik geef bij El'sina niet zelf les, maar praat wel veel met alle mensen die hier iets organiseren. Het zijn eigenlijk allemaal kleine bedrijfjes. Maar het is niet zomaar een bedrijvenverzamelgebouw, ik zorg ervoor dat er ook echt contact is. En omdat iedereen iets anders doet, kunnen we van elkaar leren en elkaar aanvullen. Daar heb ik zelf een actieve rol in. Bijvoorbeeld door de taalcursisten met kunstenaar Magda Wieclawska te laten schilderen. Dat heeft nog een prachtige expositie opgeleverd vlak voor de zomer. Je zag mensen blijer worden en trotser op zich-

zelf. Ik vind het moeilijk om mijn functie in twee woorden te beschrijven. Het heeft te maken met elkaar inspireren en verbindingen leggen. Ik vind het heel belangrijk dat mensen zich verbonden voelen met elkaar. Maar alleen zijn heb je ook nodig voor de nodige reflectie en rust. Ik houd van touwtjes knopen; mensen met elkaar in contact brengen, verbindingen leggen. Als daar dan weer iets nieuws uit ontstaat, dan vind ik dat heerlijk, dan leef ik. Dat verbinden vormt een rode draad in mijn leven. Toen ik startte op de Zuiderschool zat ik op de begane grond met mijn

Mama en juf, dat zijn mijn eretitels

terecht. Eerst als juf bij de kleuters, later als remedial teacher. Het was een kleine school en er werd veel samen gedaan, ook met de ouders. Aan het einde van het jaar zorgden we ook voor een bedankje voor de ouders die daar heel actief waren. Er was veel diepgang in het werk, er werd heel veel besproken in het team. Ik heb er gewerkt tot de school dicht ging. Het laatste jaar, toen al bekend was dat de school ging sluiten, werkte ik al deels op De Duif. Ik heb altijd les gegeven aan kleuters, ben ook van origine kleuterleidster. En hoewel ik na de invoering van de basisschool in alle klassen les mocht geven, bleven kleuters mijn eerste liefde. Zij zijn nog zo ontvankelijk, kijken zo vol verwondering en nieuwsgierig naar de wereld. Dat zie ik nu ook weer bij mijn kleinzoon. Wij zijn dat vaak al lang kwijt. Later werd ik remedial teacher en intern bege-

dus heel blij met de activiteiten die hier bij El'sina voor kinderen worden georganiseerd. Dat was mijn droom: een plek creëren waar volwassenen en kinderen met elkaar in gesprek gaan."

Je kwam dus uit Finland met het idee voor een inspiratiecentrum, maar dat is dan nog niet meer dan een droom. Hoe is El'sina uiteindelijk van de grond gekomen?

"Ik had gehoord dat de pastorie hier leeg zou komen en vroeg op zondag in de kerk aan de rentmeester of dat zo was. Maar het was al aan een ander verzeigd, dus ik liet het zo. Toen ik eindelijk mijn ontslagbrief had ingediend, kwam ik thuis en werd door de kerk gebeld dat de pastorie toch vrij kwam. Het moest zo zijn, lijkt wel. Samen met een vriendin ben ik toen aan de slag te gaan met de voorbereidingen. Maanden zijn

'De activiteiten in El'sina zijn absoluut niet zweverig, juist heel geaard'.

en inspirator in El'sina

'Ik maak ook tijd voor reflectie, ik wil nooit meer in de hype van de dag verdwijnen'.

kleuterklas en op de verdiepingen daarboven de hogere klassen. Die hadden geen contact met elkaar. Ik nam het initiatief om dat wel te doen en dat ging van een voorzichtig kopje koffie samen aan het einde van de week steeds verder. Toen de basisschool ontstond waren wij dat eigenlijk al. En ook met de ouders zocht ik altijd veel contact en ik betrok ze bij veel activiteiten. Later werd de Oudercommissie ingevoerd, maar ook die hadden we al. Op die manier moet het: van binnenuit draagvlak creëren. Dat zien we ook in de kerk en in de Wereldwinkel."

Hoe werkt dat in de kerk?

"Sinds we hier wonen komen we in De Ontmoeting. Ik ben Ouderling voor het Pastoraat en ik vorm met Jaap Gerritsen en Annemarie Jansen de werkgroep 'Kerk naar Buiten'. Het is in deze tijd verschrikkelijk belangrijk om ook met mensen van buiten de kerk in contact te komen. Zo hadden we vorig jaar een expositie van kunstenaars van AGO atelier Krieken-

oord. En op dit moment zijn er lezingen over de islam die erg goed worden bezocht. In samenwerking met onze 'achterburen' de Sint Petrus Bandenkerk, organiseren we gezamenlijke zangdiensten. In dat contact mis ik nog steeds enorm pastor Hanneke Idema die overleden is. Ik hoop echt dat de samenwerking nu met anderen kan worden voortgezet."

En je bent actief voor de Wereldwinkel.

"Een collega van de Margrietschool, Els Leijdekkers, nam jaren geleden het initiatief en vroeg me

verkoop van 'onder het bed'. Na een tijdje konden we de oude SRV-wagen kopen en zo is het hier in Diemen ontstaan. We zouden ook best een mooie vaste stek willen hebben, maar dat is financieel niet haalbaar. We hebben er wel met de burgemeester over gesproken, die denkt ook goed mee, maar het lukt nog niet. Via de Wereldwinkel hebben we er ook aan meegewerkt om van Diemen een Fair Trade gemeente te maken. Dat is nog niet helemaal doorgezet. Maar er worden wel Fair Trade producten gebruikt in het gemeentehuis. Ik vind dit heel belangrijk werk, eigenlijk gaat het ook weer om verbindingen, maar nu met mensen

die we in de bus niet kwijt kunnen. Geïnteresseerden zijn iedere dag welkom. Gewoon even aanbellen, behalve op maandagmiddag, die is voor mijn kleinzoon."

Kun je nu, bijna een jaar na de opening, zeggen dat El'sina de plek is die je voor ogen had?

"Jazeker. Het werkt heel goed. Je ziet ook dat de mensen elkaar leren kennen, daar let ik ook heel goed op, ik stel mensen zoveel mogelijk aan elkaar voor. Ik ben hier veel. Door omstandigheden wat meer dan gepland, maar dat geeft niet. Het voelt niet als werk, dit is wat ik het liefst doe. Door het maken van papiercollages kan ik rust vinden, een soort verwerking. Steeds weer afstemmen: zit ik nog op koers. Ik wil niet meer in de hype van de dag verdwijnen, nooit meer. Het lijkt wel of je weer meer gaat ruiken en voelen, ruimte krijgt. Maar ik doe het niet helemaal alleen, samen met de mensen die hier hun activiteiten aanbieden natuurlijk, dat begint goed vorm te krijgen. En ik heb zoveel steun van mijn man Fred, mijn kinderen en schoonkinde-

ren. Ik heb er het afgelopen jaar voor gekozen om het centrum van binnenuit op te zetten en nog niet heel groot uit te pakken met de publiciteit. Dat mag zich rustig ontwikkelen. Maar steeds meer mensen weten ons te vinden. Tijdens de open dag bijvoorbeeld of de Kunstroute. Zo raak je in gesprek met mensen en kun je rustig uitleggen hoe het hier is. Mensen vertellen het elkaar ook. Zo maken we vanzelf de verbinding met Diemenaren."

Reflectie, verbinding; zijn de activiteiten hier een beetje zweverig?

"Nee, absoluut niet! Het is juist heel geaard. We vormen een inspirerende plek voor cursussen, workshops, meetings en seminars in het kader van creativiteit, ontspanning en levensverrijking. Ons aanbod is heel divers, te groot om hier op te noemen zonder activiteiten over te slaan. Ik ben hard bezig om onze website, www.elsina.nl, te verbeteren, maar al onze cursussen staan er al op. 'Een bekend en vertrouwd begrip, een schakel in een verbindend netwerk', dat is El'sina."

**Ik houd van touwtjes knopen.
Mensen met elkaar in contact
brengen, verbindingen leggen.**

mee te doen. Ook Dineke Groen en Doris Luycks waren er vanaf het begin bij. We begonnen met de

uit derdewereldlanden. In El'sina staan in de Wereldgalerie de wat duurere, breekbaarder stukken